

[Chr. Ernst Christensen.]

„Foranstaaende Bestemmelser gør ingen Forandring i de siden 15. Juni 1920 udstedte danske Love, som enten særlig opretholder bestemte Dele af den Ret, der inden dette Tidspunkt var gældende i Landsdelene, eller omvendt særlig udelukker bestemte Dele af den danske Ret fra at finde Anvendelse i disse.“

Det er de særlige Forhold, der gør sig gældende i de sønderjydske Landsdele, dels af national Art, som ved Lovgivningen angaaende Skole- og Kirkeforhold, dels bestemte af den historiske Udvikling, hvilende paa traditionsbundne Forhold, og som enkeltvis har deres Rod i gammel dansk Lovgivning, som man med god Grund har ønsket at bevare. En stor Del af disse Undtagelser er dog tidsfristede, det er Overgangsbestemmelser, som afvikles efterhaanden, saaledes f. Eks. Lovene Nr. 314 og 315 af 28. Juni 1920 om Ulykkesforsikring og om Invalidforsikring — en Lov, der siden er ændret i 1927, og som snart kan afvikles — og Lov om kommunale Sparekasser og andre, medens f. Eks. Lov om Udstykning og Sammenlægning af Landejendomme, selv om det sønderjydske Tillæg til denne Lov er bragt i saa nøje Overensstemmelse som muligt med den Lov, der er gældende i det øvrige Land, dog ikke helt kan overføres, fordi vor Jordbonitering hviler paa et andet Grundlag.

Naar det ærede Medlem Hr. Schmidt i sin Finanslovtale omtaler Fremlæggelsen af dette Lovforslag, som om det var noget, der vilde omkalfatre de bestaaende Forhold, er dette jo aldeles ikke Tilfældet. Der ændres i Virkeligheden meget lidt i de bestaaende Forhold, men det vil være rimeligt, at det nu, 8 Aar efter Genforeningen, bliver slaaet fast, at det ikke er den tidligere Lovgivning, men at det er dansk Lovgivning med de her nævnte og af siden vedtagne danske Love flydende Undtagelser, der er gældende Ret i de sønderjydske Landsdele. Det er i Virkeligheden kun en Konstatering af de bestaaende Forhold, der hermed finder Sted. Et Lands Lovgivning er jo saa mangeartet og mangfoldig; det kunde tænkes, at der, til Trods for at de allerfleste Felter af dansk Lovgivning er taget op til Behandling og lovfæstet i de sønderjydske Landsdele, kunde dukke Tilfælde op, som ikke var lovfæstede, og som paa en eller anden Maade kunde berede Vanskeligheder. Særlig vidtrækkende eller betydningsfulde kan disse Tilfælde jo ikke tænkes at blive, men i alle Tilfælde vil det være rigtigt at fastslaa, at det nu er dansk Lov som Hel-

hed, der bliver gældende i de sønderjydske Landsdele.

I § 2 nævnes der enkelte ikke særlig vidtrækkende Omraader, hvor den før Genforeningen gældende Ret bliver i Kraft, dog med de Ændringer, der følger af senere vedtagne danske Love, der angaar de her omhandlede Forhold. Det er Strandlovgivning og Skovlovgivning og Lovgivning om Smaabaner og Byggeforhold. — I § 3 nævnes endelig nogle danske Love, som man ikke finder det fornødent at indføre i de sønderjydske Landsdele. Det er Afviklingslov angaaende Fæstevæsenet og Lejeforhold, Fæstegodsets Overgang til Selveje o. s. v., der hviler paa særlige historiske Forudsætninger, som ikke findes i de sønderjydske Landsdele, hvor disse Forhold for lang Tid siden er endeligt ordnede.

Jeg kan i al Almindelighed anbefale det foreliggende Lovforslag. Det vil dog være rimeligt, at det gøres til Genstand for en kort Udvalgsbehandling, for at man kan være klar over dets Konsekvenser at der ingen Overraskelser sker, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Hauge: Da mine to Partifæller, der repræsenterer de sønderjydske Landsdele, de ærede Medlemmer Hr. J. P. Nielsen og Hr. P. Mortensen, begge er forhindrede i at være her paa Grund af Sygdom, er det overdraget mig at sige et Par Ord om det Lovforslag, her foreligger til Behandling. — Jeg kan anbefale dette Forslag til en velvillig Behandling her i Tinget, og jeg kan ogsaa anbefale det til Vedtagelse. Dog vil jeg tillade mig allerede nu at fremsætte Ønsket om, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg, fordi det forekommer mig, at man ikke helt kan overse Virkningerne af Lovforslaget. Det indeholder ganske vist kun 3 ikke særlig store Paragraffer, men der er alligevel Forhold Sønderjylland vedrørende, som jeg synes ikke helt kommer til Klarhed gennem de tre Paragraffer, og derfor ønsker jeg Lejlighed til at drøfte Lovforslaget i Udvalg.

Disse tre Paragraffer indeholder alle Bestemmelser, der tager Sigte paa de sønderjydske Lovgivningsforhold, og Hensigten med Forslaget er jo, efter at man nu i 8 Aar har lovgivet om Sønderjylland, at fastslaa, at dansk Lovgivning kan sættes i Kraft i de sønderjydske Landsdele i noget større Omfang end hidtil. At gøre dette paa den Maade, her er foreslaaet, kan ikke paa nogen Maade komme i Strid med sønderjydske Interesser,